

112569

Herr. Neumann Hansen,

Tunstad.

På foranledning er det meg en glede å uttale meg ang.
mitt kjendskap til Dem.

Herr. N.Hansen har jeg kjendt siden 1929 da jeg kom
til Aaknes, som lensmann og privatmann var han en praktig mann, hjelp-
som og snild, jeg har vært nabo med ham i 8 år siden jeg blev gift
og har kun godt å si om ham.

Krigen kom, han samlet inn penger og klær til den nor-
ske heren hvilket han gjorde med stor iver og viste en god nasjonal
ånd. Jeg minnes disse skjebnesvangre dagene da Norge kapitulerte
og krigskommissæren var da gjest hos N.H. da han flyktet fra Bodø.
Vi snakket om de norges uhyggelige billede da, og N.H. Tok det like
tunkt som vi.

På anmodning fra flere hold blev han anmodet at melde
seg inn i N.S. da alle frygtet en annen N,S lensmann av ekte sorten
skulde komme i hans sted ifald han ikke blev medlem, som da ville vær
til plage for bygden.

I 1941 blev han medlem, han gjorde for bygden det han
var istann til, spesielt vil jeg nevne jeg er av jødisk herkomst,
hvilket han kjendte til, flere ganger har politimester Ramstad spurt
etter meg og vilde meg tillivs. Han fremholdt bestandig at der var
ikke jødeblod i meg o.s.v. Likedan overfor tyskerne. Jeg følte meg
sikker under hans skjermende hånd.

I 1942 blev jeg arrestert, han gjorde det beste for min
familie under mitt fravær med forskjellige råd da de holdt at jage
dem fra gården og skulde konfiskeres. Han var svært ivrig og forsøkt
med det han kunde hjelpe for å få meg fri. Takket være hans holdning
overfor meg da jeg kom løs slutten 1942 blev jeg ikke mer forfulgt
av sikkerhetspolitiet da han utstedet meg ny pass uten J.stempel
hvilket var deres betingelse. Likeoverfor tyskerne har han bekreftet
at jeg var ren erier i henhold deres forespørsel om meg.

Jeg har også kjendskap til at han visste om mange ra-
dioer og revolver som folk hadde, troes mange angiverier så han gjennom
fingerene hvilket kunde bragt ulykke om manges vedkommende ellers ogs
jeg har diskutert med ham om politikk og han visste godt min holdning
overfor tyskerne, han visste også at jeg lyttet på London og det vil-
le selvfølgelig gått galt med meg hvis han var echt nasist.

Derfor vil jeg håpe på hans vegne at han måtte få den

fortjente opreisning og denne min uttalelse måtte bli til hjelp
for hans frifinnelse.

Tunsta den 9/3 1948

Gustav Notkewish

P.s. Etter frigjøringen blev jeg norsk statsborger.

D.s.